

[Udenrigsministeren.]

jo stedse har bidraget til mæglingsbestræbelser og fortsat vil gøre det, så vender man sig imod det. Hvordan tror man, at De Forenede Nationer, som man har så varmt hjertelag for, skal kunne opretholde sin prestige, øve indflydelse i verden, vinde tillid hos folkene, hvis blot en udtalelse, en konstatering af, at en aggressiv holdning har fundet sted, ikke kan tolereres?

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen, som disse bemærkninger naturligvis også har været rettet til, har jeg kun en ganske enkelt bemærkning, nemlig en bemærkning i anledning af, at det ærede medlem tillod sig at sige, at det, som skete i De Forenede Nationer nu, og den kamp, som De Forenede Nationer kæmpede, ville jo føre direkte ud i krigen. Ja, vi er vant til meget fra det ærede medlem og hans parti, vi er vant til, at tingene bliver stillet på hovedet, men sjældent så groft, som det her var tilfældet. Man måtte få det indtryk, at der eksisterede fredelige tilstande, og at De Forenede Nationer derefter havde truffet beslutninger, som førte os ud i krigerske forviklinger. Lad os dog holde fast i erindringen, at det var de nordkoreanske tropper, der uprovokeret gik til angreb på Sydkorea, og at det var efter, at dette var sket, at De Forenede Nationer med overvældende flertal besluttede sig til at tilbagevise dette angreb som et brud på pagten, at det var på denne måde, de krigerske begivenheder begyndte i Korea, og at der havde været god udsigt til at få tilvejebragt en fredelig tilstand, under hvilken der såvel i Nordkorea som i Sydkorea kunne blive frie valg, og hvorunder det koreanske folk selv kunne bestemme over sin fremtid, da de kommunistiske tropper greb ind i kampen, hvilket førte til den situation, som nu foreligger. Lad os holde fast ved disse kendsgeneringer og lad ikke en tale som den, det ærede medlem her har ført, forvirre sindene og give et ganske galt indtryk af, hvad det er, der i virkeligheden foregår.

(Kort bemærkning).

Jørgen Jørgensen (Lejre): I anledning af den højtærede udenrigsministers redegørelse for sit synspunkt med hensyn til situationen i Korea og den stilling, som Danmarks repræsentant har givet udtryk for i De Forenede Nationer i de sidste dage, vil jeg gerne sige, at jeg betragter det som en skæbnesvanger fejl, at Amerika ikke i sin tid på samme måde som Danmark godkendte det nye Kina og det nye Kinas rege-

ring, og deri må jeg gå ud fra at den højtærede minister og regeringen er enig med mig. Hvis der skal være mening med en organisation som De Forenede Nationer og de små landes deltagelse deri, må det betyde, at de små nationer, før beslutninger træffes, gør de anskuelser gældende, som vi mener bør gøres gældende for at afværge den fare, der truer, såfremt de store lande får mulighed for at træffe denne beslutning. Det store, frie Amerika kan ikke mene, at de små lande skal lade være med at give udtryk for deres mening, når man står overfor en beslutning, som man ikke kan se rækkevidden af, og som man frygter for kan få konsekvenser, der fører til ulykker for hele verden.

England drøfter alvorligt i disse dage, hvilken holdning England vil tage i denne situation, og dette kan ikke vises til side med en håndbevægelse, som den højtærede udenrigsminister er tilbøjelig til at gøre her. De Forenede Nationer er det forum, hvor de enkelte lande må gøre deres synspunkter gældende, og hvor den lille nation har en pligt til at sige, hvad den mener, når en risiko foreligger for vedtagelse af beslutninger, der kan få uanede frygtejige konsekvenser.

Derfor mener jeg, det var upåkrævet, at den danske delegerede på Danmarks vegne gav udtryk for sin opfattelse på et tidspunkt, da der ikke var taget stilling fra store, førende nationer, som iøvrigt har samme stilling overfor det nye Kina, som Danmark har. Jeg beklager, at den højtærede udenrigsminister ikke vil anerkende det synspunkt, at det må være den lille nations ret i De Forenede Nationer, når beslutninger står foran afgørelse, at gøre opmærksom på, hvis man mener, at disse beslutninger fører ud i den katastrofe, som vi alle vil søge at afværge. Og jeg beklager, at den danske delegerede i de samme timer, da alle bestræbelser udfoldes for at undgå konflikten, får instruks om at tage ordet og tage standpunkt i spørgsmålet på et tidspunkt, hvor dette absolut ikke var fornuddent.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft): Det er mig ikke muligt at forstå, hvad det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) mener med de udtalelser, han her har fremsat. Det ærede medlem siger, at det må være en ret for de små nationers repræsentanter at give udtryk for deres mening, at tilkænge deres synspunkt, og også at give udtryk derfor, hvis de finder, at noget af det, der foreslås fra de store magters side, er